

„Pratit će ih radost i veselje“ (usp. Iz 35, 10)

Poruku predsjednika Hrvatskog Caritasa varaždinskoga biskupa Bože Radoša prigodom Nedjelje Caritasa 2022. koja se slavi 11. prosinca

Draga braćo i sestre!

Približavajući se Božiću, Crkva svoje vjernike poziva na darivanje kako bi probudila radost iščekivanja Božjeg pojavka među nama. Treću nedjelju došašća nazivamo Nedjeljom gaudete – radosti i, u našoj Crkvi, Nedjeljom Caritasa – ljubavi. Ona nas poziva na radost i ljubav: raskošno opjevane u riječima proroka Izaije; stidljivo, dojmljivo i lijepo urezane su u biće proroka došašća – Ivana Krstitelja. Želimo dotaknuti ljepotu ljubavi i radosti u njegovoj osobi.

Već nam je prošla nedjelja približila taj tipični lik došašća, no Evanđelje današnje nedjelje Ivana Krstitelja predstavlja u sasvim novoj situaciji, u potpuno drugačijem položaju. Ivan više nije u pustinji, njegov glas ne odjekuje jordanom dolinom. Ne traži ga više mnoštvo, ne slijevaju se mase iz Jeruzalema i Judeje da bi čule njegove prodorne riječi. Utihnula su pitanja Ivanu: „Što nam je činiti?“, ne stvaraju se kolone grešnika koji traže krštenje.

[...] Braćo i sestre, Bog na čudesan način sije sjeme ljubavi u naša srca, u kojima se zatim nastanjuje radost. U našu sljepoću sije svjetlost, našoj hromosti daje sigurnost, obogaćuje čistoćom naše gubave odnose, protresa grob da bi utisnuo život. Diskretno poziva da drugi otkriju ljepotu koja se krije u Božjem sjemenu, koje je posijao u naše srce i stavio u naše bisage. Nedjelja Caritasa prilika je da i mi posijemo sjeme obrote, dobra djela, kojima siromasima naviještamo kraljevstvo nebesko. Dobra djela kojima smo zasijani i koja sijemo, dat će nam siguran i dobar signal – osjećaj radosti i veselja – jesmo li na pravom putu prema Božiću. Ohrabrimo se posijati sjeme kako bismo ubrali božićnu radost.

mons. Bože Radoš, varaždinski biskup i predsjednik Hrvatskog Caritasa

<https://ika.hkm.hr/novosti/pratit-ce-ih-radost-i-veselje-usp-iz-35-10/>

Dođi, Gospodine, da nas spasiš!

Gospodin ostaje vjeran dovijeka,
potlačenima vraća pravicu,
a gladnima kruha daje.
Gospodin oslobađa suznje.

Gospodin slijepcima oči otvara.
Gospodin uspravlja prignute,
Gospodin ljubi pravedne.
Gospodin štiti pridošlice.

Sirote i udovice podupire,
a grešnicima mrsi putove.
Gospodin će kraljevati dovijeka,
tvoj Bog, Sione, od koljena do koljena.

Otpjevni psalam: Ps 146, 6c-10

Sveta Lucija, kršćanska je mučenica koja je zbog svoje vjere podnijela mučeništvo 303. godine. Mačem su joj odrubili glavu nakon dužeg mučenja.

13. prosinca

Sveta Lucija je rođena u 4. stoljeću na Siciliji u imućnoj obitelji. Imala je bolesnu majku za koju je molila Svetu Agatu da joj pomogne. No, ona joj je rekla da je majku već sama ozdravila svojom vjerom u Gospodina. U velikoj radosti zbog majčina ozdravljenja, Lucija je odlučila svoj imetak razdijeliti siromasima. Majka joj je govorila da radi krivo, i da imetak podijeli nakon smrti ali ona je bila odlučna. Rekla je: Naša dobra dijela trebaju svijetliti pred nama dok putujemo u vječnost, zato ju je njezin mladić prijavio da je kršćanka. Po tadašnjim zakonima kao kr-

šćanka ona je bila vrlo opasna, s toga su je zatvorili u tamnicu gdje su je podvrgli raznim mučenjima.

Legenda kaže da je Lucija bila odvažna i na uvrede odgovarala: Kad čisto živim, tijelo je moje stan Duha Svetoga. Bijesan car Dioklecijan se zgrozio i rekao da će je otpremiti u kuću bludnica da joj bude oskrvljena čistoća i onda će ju ostaviti njen Duh Sveti. Ona mu je odgovorila: ako mi budeš na silu oduzeo čistoću, moja duša neće biti oskrvljena, nego ću imati na nebu dvostruku krunu.

Mučitelji su je zalili smolom i zapalili, ali vatra ju nije zahvaćala. Na kraju su joj vrat proboli mačem. Prema predaji, Svetoj Luciji su izvađene oči i stavljene na tanjur, pa se ona smatra zaštitnicom očiju i vida. Lucija je i zaštitnica ratara, slijepaca, lađara, staklara, krojača, pisara, vratara. Njezino ime u prijevodu s latinskog znači SVIJETLA pa se to tumači tako da ona na neki način već naviješta veliko svjetlo božićne noći. Danas, na svetu Luciju je ujedno i dan kada se sije pšenice, što označava simbol života u kršćanstvu. Ako pšenica bude gusta i lijepa znači da se možemo nadati dobrom urodu slijedeće godine. [...]

<https://zupa-stari-pazin.com/zupa/o-sv-luciji/>

Policijski kapelan
don Marin Drago Kozic
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb

Godina 13 • broj 569 • 2022. godina

TREĆA NEDJELJA
DOŠAŠĆA

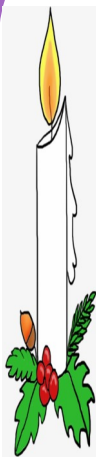
11. prosinca 2022.

Jesi li ti onaj koji ima doći
ili drugoga da čekamo?

<https://zagrebacka-policija.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Mt 11, 2-11

U ono vrijeme: Kad Ivan u tamnici doču za djela Kristova, posla svoje učenike da ga upitaju: »Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?« Isus im odgovori: »Pođite i javite Ivanu što ste čuli i vidjeli: Slijepi proglédaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje Evanđelje. I blago onom tko se ne sablazni o mene.« Kad oni odoše, poče Isus govoriti mnoštvu o Ivanu: »Što ste izišli u pustinju gledati? Trsku koju vjetar ljujla? Ili što ste izišli vidjeti? Čovjeka u mekušasto odjevena? Eno, oni što se mekušasto nose po kraljevskim su dvorima. Ili što ste izišli? Vidjeti proroka? Da, kažem vam, i više nego proroka. On je onaj o kome je pisano:

‘Evo, ja šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da pripravi put pred tobom.’

Zaista, kažem vam, između rođenih od žene ne usta veći od Ivana Krstitelja. A ipak, i najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega!«

Nek se uzraduje pustinja i zemlja sasušena!

Slika pustinje prati nas u danima adventa. Ivan Krstitelj živio je i djelovao u pustinji. Prošlu nedjelju slušali smo o tome, kako su ljudi dolazili k njemu i da se Ivan hranio skakavcima i divljim medom. O samom Isusu se priča, da je nakon svoga krštenja na Jordanu, a prije svoga javnog djelovanja otišao u pustinju kroz četrdeset dana. U jednostavnosti i povučeniosti Isus je očito mogao crpiti snagu i sigurnost za svoje poslanje, iako je to vrijeme, kako nam Biblija priča, za njega bilo vrijeme kušnje. Isusov boravak u pustinji podsjeća nas također na četrdeset godina hoda izraelskog naroda kroz pustinju, nakon oslobođenja iz egipatskog ropstva. Pustinja – ona je očito stara slika za opasnost i izgubljenost, ali i simbol za novi početak, za iskustvo spasa i izbavljenja u nevolji.

Malo prije smo slušali čitanje knjige proroka Izaije i tu se kaže: “Nek se uzraduje pustinja i zemlja sasušena, neka kliče stepa i neka procvjeta! Ko ljiljan, nek bujno cvatom cvate, neka od veselja kliče i nek se raduje” (Iz 35,1f.).

Kad su te riječi napisane, ljudima je pri duši bilo sve drugo nego klicanje. Sigurno, oni su smjeli biti radosni da je za izraelski narod došao kraj babilonskog sužanjstva. Smjeli su se vratiti u svoju domovinu. Ali početak je bio vrlo težak i tvrd. Još uvijek su ljudi stenjali pod tuđinskom vlašću Perzijanaca. Siromaštvo je bilo veliko; poleta nije bilo na vidiku. Hram je doduše bio sagrađen, ali daleko manje raskošan nego prije. Mogle su se održavati službe Božje, ali ljudi nisu imali takvo povjerenje u Božju pomoć kao prije. Njima se činilo da su neutješeni i napušteni kao pustinja, kao sasušena zemlja. Nisu imali nade u bolju budućnost.

I kod nas nije često puta ništa drukčije. Vremena pustinje ima i kod nas, vremena u kojima se čini da je naš život obamro i osušen, odsječen od izvora, koji bi mogli dati novu snagu, bespomoćan i nezaštićen, izložen velikoj vrućini briga i ledenoj hladnoći neprijateljstva i ravnodušnosti.

“Područjem pustinje” svaki mora bilo kada propješaćiti i proputovati u svom životu – pustinje bolesti, razočaranja i nenadanih udaraca, praznih stepa od preo-

pterećenja, nemoći i samoće.

Potpuno svjesno Izaija daje ljudima riječ nade za put: pustinja se treba radovati; jer ona će opet procvjetati, upravo raskošnije nego je to tada za njih bio Libanon sa svojim bogatstvom stabala ili kao plodna ravnicina Šaron. Da, stvarno: “pustinja živi”; jer će Bog pustinje, vrijeme oskudijevanja našega života promijeniti i darovati novi život koji će se zazeleniti.

To je i nama rečeno. Došašće je vrijeme koje nas želi ohrabriti za naš život, za svu našu osamljenost i brigu – jer Bog nam je blizu. Izaija tako kaže: “Pratit će ih radost i veselje, pobjeći će bol i jauci” (Iz 35,10).

Stoga, izoštrimo oči i srce za dobro, što se događa oko nas. Uza sve poteškoće koje se događaju u svijetu, mi nalazimo ljude koji usprkos svemu ne očajavaju. To može biti neugledan susjed, koji svoj život uza sve nevolje bez jadikovanja svladava, prijatelj koji u svojoj bolesti ne zdvaja, ili stari roditelji, koji bez puno riječi nose svoje nedostatke.

Bog dolazi! Sam Bog je na našoj strani, on je taj koji nas u rođenju svoga Sina susreće i dotiče našu čežnju svojom čežnjom. Primimo ozbiljno k srcu, za čim čežnemo, jer samo tako se možemo probijati od pustinje u našoj svakidašnjici do cvjetajućeg života, od štale muke do sjaja noći. Pustinja živi i u štali počinje svijetliti svjetlo.

Slike nade protiv slika straha i iluzije. Bog sam je jamac naše stvarnosti i istine. Molimo ga: “Učini naše srce spremno za dar otkupljenja, da bi Božić za nas sve bio dan radosti i pouzdanja”.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/3-nedjelja-dosasca/>

„Sjeti se da moliti ne znači puno misliti, puno osjećati, puno činiti. Samo jedno je potrebno: biti voljan uistinu zatajiti samoga sebe radi Njega; čuvati tajne Božje ljubavi. U protivnom, nema ploda. . .“ **MOĆNI SAVJETI SV. IVANA OD KRIŽA** (14. prosinca)

<https://rastimougospodinu.com/mocni-savjeti-sv-ivana->

